Ο Μάνος Χατζιδάκις εγκατέλειψε τα εγκόσμια στις 15 Ιουνίου του 1996. Δεν ήταν ούτε 69 χρονώ ν. Στις αποσκευές του κουβαλούσε επαρχία και πρωτεύουσα, Κατοχή και Δεκέμβρη, Εμφύλιο και μίσος. Απέκτησε μια σπάνια καλλιέργεια χωρίς να σπουδάσει κάτι και πέρα από την πολιτιστική κληρονομιά που μας άφησε, στάθηκε όρθιος με μια μοναδική γενναιότητα απέναντι στην χυδαιότητα όλων των καιρώ ν, ειδικά της Αυριανής. Ευτυχώ ς για τον ίδιο και δυστυχώ ς για μας, δεν έζησε τον πυρετό του Χρηματιστηρίου το '99, το ενιαίο νόμισμα το '02, τους Ολυμπιακούς αγώ νες του '04 και τα αλλεπάλληλα Μνημόνια από το 2010 και εντεύθεν.

Αιρετικός, ασυμβίβαστος ανήκε στην σπάνια χορεία των ιδιαίτερα ευαίσθητων, ευφυών, δημιουργικών αλλά ταυτόχρονα αλύγιστων προσωπικοτήτων, που είχαν την ικανότητα να ερμηνεύουν το παρελθόν, να συλλαμβάνουν το παρόν και να προφητεύουν το μέλλον. Έτσι λοιπόν το είχε δεί να έρχεται και το είχε πεί, από την πολύ καθαρή σε σύγκριση με το σήμερα, δεκαετία του '70: *«θα καταλήξουμε γκαρσόνια της Ευρώπης»*. Δυο μέρες πριν το κλείσιμο των 26 χρόνων από το θάνατο του, ο πρωθυπουργεύων έκαμε τον κόπο και λειτουργώντας και ως υπουργός Τουρισμού και ολίγον ως ταξιδιωτικός πράκτωρ,

επισκέφτηκε ένα από τα αποδοτικότερα τουριστικά κεφάλαια του τόπου. Αντιγράφω από το ιστότοπο της εφημερίδας «Καθημερινή»:

«Με φόντο το διάσημο ηλιοβασίλεμα της Σαντορίνης, το ηφαίστειο και τη Θηρασιά, έγινε η συνέντευξη Τύπου του πρωθυπουργού Κυρ. Μητσοτάκη στο νησί, στους ανταποκριτές ξένου Τύπου για το άνοιγμα της τουριστικής περιόδου. Ο ελληνικός τουρισμός επέστρεψε. Σήμερα το μήνυμά μου είναι απλό, ελάτε στην Ελλάδα, πείτε στους φίλους σας, στους αναγνώστες σας, στους ακροατές σας, στους τηλεθεατές σας ότι έχουμε ανοιξει κι ότι είναι καλοδεχούμενοι», ήταν το μήνυμα που έστειλε από τη Σαντορίνη ο Κυριάκος Μητσοτάκης, μιλώντας σε εκπροσώπους του διεθνούς Τύπου.

Κρατώντας τις απαραίτητες αποστάσεις ασφαλείας, δημοσιογράφοι από όλο τον κόσμο παρακολούθησαν την συνέντευξη του πρωθυπουργού, ενώ οι κάμερες κατέγραφαν τις μαγευτικές εικόνες. Ο κ. Μητσοτάκης τόνισε ότι η Ελλάδα προετοιμάζεται για ένα ιδιότυπο καλοκαίρι, καθώς λόγω πανδημίας έχει αλλάξει ο τρόπος ζωής, δουλειάς, το πως χαιρετάμε ο ένας τον άλλο, «ακόμη και το πώς προσπαθούμε τελικά να διαφυλάξουμε τη φήμη μας ως ένας εμβληματικός τόπος διακοπών».

Το ρεπορτάζ είχε μια σειρά από φωτογραφίες που αποκάλυπταν ένα πολύ καλοστημένο σκηνικό με τον πρώτο μινίστρο πρωταγωνιστή, που μπορεί να έκανε τον Τάσο Μπιρσίμ να ζηλέψει. Βέβαια ο Μπιρσίμ δεν τραβολόγησε τον Ανδρέα στη Σαντορίνη. Ο Ανδρέας, ο δικός μας Ανδρέας δεν είχε ανάγκη ηλιοβασιλέματα (γεμάτα αναμνήσεις που θα λεγε η Μ. Λίντα). Μπορούσε προεκλογικά να λεηλατήσει τα συνθήματα της Αριστεράς και μετεκλογικά να τα πετάξει στην κάλαθο των αχρήστων και στις επόμενες εκλογές να τον ξαναψηφίσουν όλοι σχεδόν οι διαμαρτυρόμενοι. Είχε χάρισμα ο άνθρωπος, άλλο θέμα που το χρησιμοποίησε όπως το χρησιμοποίησε.

Στο σήμερα όμως, όπου με σχεδόν τρείς φορές τον πληθυσμό του τόπου, να έρχονται ως τουρίστες το τελευταίο π.Π. θέρος, το ’19, η Ελλάδα έχει καθηλωθεί σε ένα μοντέλο μονοοικονομίας όπου τα περιμένει σχεδόν όλα από τους τουρίστες. Που δεν είναι ταξιδιώτες. Καταναλωτές είναι και οι περισσότεροι από αυτούς έρχονται επειδή είναι της μόδας, επειδή είναι φτηνά, επειδή ο ταξιδιωτικός πράκτορας τους διαβεβαίωσε ότι είναι καλά, επειδή μπορούν να μετατρέπουν, τη συνεναίση των ιθαγενών, τα Μάλια, τις Μπενίτσες, τον Λαγανά, στο αίσχιστο μοντέλο Τουρισμού. Κι έτσι, δικαιώνεται για μια εισέτι φορά ο Χατζιδάκις. Ειδικά μετά το εκ Σαντορίνης, «ανοίξαμε και σας περιμένουμε» του πρωθυπουργεύοντος.